

qu' estaven escrits en prosa, resultaren ser escrits en vers, siguent aixó la causa de que se n' ocupessin casi tots los literats (?) d' aquell temps.

Habent arriuat per casualitat á mas mans una de sas obras mes celebradas (?) no puch menos que fervos coneixer lo sistema qu' empleá dit escriptor pera enganyar per espay de tant temps als que de bona fe llegian sas produccions.

Aqui va donchs una mostra del seu enginy; diu aixis.

NOCTURN

«Feya un vent que gelava, y per mes desgracia van comensar á caurer gotas. Apesar del fret 's veyá un jove dessota mateix d' una finestra, que segurament devia está esperantne que surtis la seva promesa. Pro 'l temps corria y ell ja comensava á anar perdent totas las esperansas; mes de prompte sentí guinyolar una finestra, y pensant ab ella aixecá la testa per dirigir una mirada á n' aquella trapassera; y al alsaria ¡oh dissort! l' hi va caure una galleda d' aygua al cap!»

Qui diria donchs que dintre aquesta incorrecte prosa si amaga un sonet sense faltarli cap de las reglas que mana la poética ó sinó escribimlo fent alto á cada onze silabas y ho veurém d' una manera mes clara.

NOCTURN

«Feya un vent que gelava y per mes desgracia van comensar á caurer gotas. Apesar del fret 's veyá un jove dessota mateix d' una finestra que segurament devia está esperantne que sortis la seva promesa. Pro 'l temps corria y ell ja comensava á anar perdent totas las esperansas; mes de prompte sentí guinyolar una finestra y pensant ab ella aixecá la testa per diri-

gir una mirada á n' aquella trapassera; y al alsarla. . . ¡oh dissort! l' hi va caure una galleda d' aygua al cap!»

Com diuhen que per mostra basta un botó, m' he limitat á ferlos coneixer solsament aquest treball qu' es tal vegada 'l mes petit de tots los que hi ha en la obra que he tingut á be coneixer. Y com crech que ab aquesta ja 'n tindrán prou per formarse un concepte de qui era aquell fulano en qüestió, no 'n transcrich cap mes per no ferme massa pesat.

P. Q.

A m' aymia

Los dias passo de grant tristesa
 ▶nyorant ton rostre ple de bellesa.

▶apalloneta, papalloneta,
 ▶ra voldria de tu un favor;
 ▶orta si 't plau aquesta floreta
 ▶vora la reixa de mon amor.
 ▶avors hi entras y á son caparró
 ▶ondeijas sos rissos ab un filet d' or,
 Zo descuidante de ferli un petó
 ▶b tota la forsa que pot lo teu cor.

Quiat Deu, Papallona hermosa,
 ▶umbeija tas alas ab forsa potent,
 ▶qui jo 'm quedo, corri presurosa,
 Zo tardis, que migro ja de torment.
 O viro á mon ser crudel martiri.
 ▶urs dias de terrible sufriment
 ▶vocant á ma testa un gran deliri. . .
 ▶umbeija tas alas, rumbeijalas breu,
 Usigan tornadora d' un tros de cor seu.

SALVADOR BADOSA R.

